

PŘÍTELE LIDU.

Medical Society

ROČNÍK VII.

WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK, DNE 18. LISTOPADU 1897.

ČÍSLO 10

Telegramy zámořské

Rakousko-Uhersko. Na místě dr. Katharina, který dne 26. října vzdal se hodnosti prezidenta sněmovny, zvolen byl desavand I. vicepresident David Abrahamov. I. vicepresidentem stal se dr. Kramář, který až dosud zastával II. vicepresidenta. Odstoupení dra Katharina není bez romantiky a čin jeho podobá se na vlas demonstraci ve prospěch obstrukce. Do posledních chvíli předsedal Kathrein konferenci předsednictva v přítomnosti domácího řádu. Počevadl že schůze této nedostavili se zapisovatelé volen z řad levice, navrhl dr. Kathrein, aby se sešlo tak dlouho sečkalo až se zapisovatelé této dostaví. Jak se upíná nebyl ten návrh přijat a dr. Kathrein postupně předsednictví Abrahamovicovi, zmizel a od té doby nebyl více viděn.

Dr. Ebenhoch, žasto za nástupce jeho jmenován, nedal se pohotit k převzetí předsednictví, vzdor tomu, že byl několikrát vyzván.

Ted jsou v presidiu samí Slováci, podotýká se s německé strany.

Německo. V celém Německu považuje se návštěva knížete Goluchovského, rakouského ministra zahraničních záležitostí a italského krále Humberta v Monte, za událost velmi důležitou v politice, hlavně v politice německé. Agrární a konservativní časopisy soudí, že jednání mezi ministrem Goluchovským a králem italským povede ještě k bližším stykům a dorozuměním mezi Rakousko-Uherskem a že ve dvou těchto spojených říši musí Anglie spatřovati nebezpečného nepřitele a odříce.

"Deutsche Zeitung" píše: V tomto nemůžeme spatřovati nic jiného než oslabení naší diplomatické pozice. Za vlády prince Bismarka byla naše prostřednictví mezi Ruskem a Rakouskem, jakož i mezi Rakouskem a Itálií. Francie byla osamocena a Anglie držena Ruskem neutrále v řádu. Nesmířlivost mezi Anglií a Ruskem ovšem trvá dosud, ale uzavřením francouzsko-ruské aliance, jakož i aliance ruskorakouské a italské uvedlo Německo ve vážnou situaci diplomatickou. Tím stahují se mraky brozívé nad Německem; vždy přece musí každý vidět z vnitřní a zahraniční politiky rakouské, že jeho a italské politika kráčí spolu rukou v ruce za vládcovství Bismarka a Goluchovského, kteří ze všech sil snaží se potlačit a udusit německý vliv.

Podobně píše i "Rundschau", zadržuje zároveň lenivou a neváživou politiku Velké Británie, která přý si nechtá Italii a Rakousko rasti přes hlavu.

Jistý německý diplomat praví: Rakousko již po více roků neuznávalo zahraniční politiku Viléma, pokud se týčila Anglie a ta největší provokace, jaká mohla být učiněna Německu Anglií v onom známém poseletví prezidenta Transvala Krugerovi, která, třeba mlčky, zadržovala a za provokaci uznávána byla všemi rakouskými státníky.

A tak jest to i Italii. Interes Italie a Rakouska Uherska na Medite rany jest předehlejší a nemůže býti rozluštěn jinak, pokud by Anglie nedala znáti odpor svůj proti politice trojspolku a nepovstala otevřeně proti podobnému uzavírání aliance.

Úřední listy dosud mlčí a pouze jeden z nich zmiňuje se o návštěvě Goluchovského u krále Humberta, praví ironicky: "My o tom očekáváme rozum z hory".

"Bersen Courier" v Berlíně píše: "My ocitujeme se v tváři v tvář hladomoru. Všechny potraviny v posledních dobách stoupily v ceně tak, že prostředky a výdělky lidí nikterak nemohou odpovídati této ukručené drahotě. Maso — dít každé celni politice a zavpovídání jeho dovozu — stalo se luxusem i v domech zámožnějších tříd. Pro druhý lid jest maso cenou svou úplně nepřístupno. Nežroda a obmezování importu v své svém vojskem z výpravy válečné do takové výše, že nejen pracovním třídám, ale i chudším agrárnickým třídám hlad.

Již nadešla doba, kdy vláda bude nucena otevřít všechny brány obchodu a dovozu, které dosud ostávaly zamčeny.

Felix Wiengartner tajemník orkestru v královské operě v Berlíně stál následkem přepracování.

Konservativci předložili říšské radě návrh, aby právo voličské bylo uděleno osobám teprve od 30 roků na místě od 23 roků, jak zákonem nyní ustanoveno. Zároveň dán návrh na tajné hlasování.

V královském záuku svčeno dne dne 20. jako obyčejně císařské posvěcení velmi okázalým způsobem. Na programu jest mnoho diplomatické kých řečí a jednu z nich bude mti vyslanec Spoj. Států Mr. Andrew White.

Gazeta v Kolíně na Rýně přináší správu, že mužstvo náleží německému křižáku v čnských vodách, vystoupilo na břehy v Kiochau Bay, nejbližší to přístav od Yen Chen Fu, kde před nějakým časem němečtí misionáři byli povražďeni. Loď zde zakotvila a za ujala velmi hrozně postavení, dá vaje takto na jevo, že jest odhodlaná zjednatí platnost požadavků německé vlády, která žádá zadozvučinění za krveprolití misionářů.

Kiochanský záliv jest místem na němž již dlouhou dobu mají zálsuk téměř všechny mocnosti.

Turecko. Baron z Calice, rakousko uherský vyslanec u Porty žádal portu za vydání valyho Adany a guvernéra Merzina z Malé Asii, kteřížto úředníci jsou vládu rakouskou obžalováni pro nevážnost k jednání rakouského Lloydů a zneuctění rakouské vlajky.

Za požadavku rakouské vlády nebude vyhověno, opustí baron Calice ještě tyto dny Konstantinopol a všechno diplomatické spojení s Tureckem bude přerušeno.

Porta praví, že loď rakouského Lloydů poskytovaly ochranu arménským zločincům a provinilem a jim domáhaly k útěku před Tureckou správností. Když zvěděla o tom vláda turecká, vypověděla jednatelce Lloydů Brozafalihu z města. Rakousko proti tomu protestovalo a proto jest mu návrat opět dovolen. Leč když přišel Brozafalio do města, byl připaden Adonem a guvernérkem a nelidsky zbit. Konsul rakouský, který se oň zastal, byl hrubě urážen, ano i vlajka na konsulátu vylájet tureckou lžou pohabna.

Ined na to poslalo Rakousko vláde turecké ostrou notu a v záptěf za následoval obrněnce Leopold do Mersiny, aby zde chránil rakouský konsulát a poddané křesťany. Loď stoji připravena k bombardování města, kdykoliv by Turci dopustili nějakých nezákonností.

Bulharsko. Dopisovatel "Time sa" z Bulharska sděluje následovně: Smlouva mezi Řeckem a Tureckem dposud nebyla učiněna a vyjednávání ohledně samopřevy Crety navrhového velmoceci nebylo se dosud z města. Mimo toho znamenání jest povážlivě hnutí v celém Bulharsku. Poměry mezi Bulharskem a portou staly se velice napjaté, což dosvědčuje ta okolnost, že sultán poručil malinechovkami ozbrojit a co nejdříve na hranice bulharské postaviti 100.000 vojska. Jest jisto že jakmile by propuklo něco v Mece donii anebo Bulharsku, že se do toho vmstř Srbsko. Na každý pád stává se věchodná otázka stále zamotanější.

Španělsko. Rotschildové, jakož i jiné peněžní firmy a ústavy odepřely Španělsku půjčku a přerušily s ním každé spojení. Některé listy pší, že Španělsko má jakýsi slib od Japonska, že toto v případě vypuknutí války půjčí Španělsku třicet obrněných lodí.

Rio Janeiro. Následovně podrobnoti o atentátu na prezidenta Jihoamerické republiky Rio Janeiro Pondete Jose Morate, jakož i na jeho stáib, o čemž minule krátkou přinesli jsme zprávu, dochází následovně podrobnosti: Vražedný a senační útok ten udál se v den, kdy vrchní admirál Barbarosa vracel se svým vojskem z výpravy válečné proti fanatickým Conselheirovým. Této havstnosti bylo přítomno několik hostů, politických i církevních

hodnostářů. Pro prezidenta, kabině a stáib bylo připraveno vyvýšené místo a obrovské množství lidí, všechny ulice, střechy a okna domů plnět, provolávalo slávu vojska, jeho vůdci a prezidentu. Tu náhle vyřítli se z řad mladý voják a shodiv ze sebe všechny zbroj, tasil dýku a v okamžik otel se u prezidenta, po němž se zuřivě hnul. Leč když již ruka vrahova skláněla se nad hrudi prezidenta, vrhl se mezi ně bratr prezidenta Col. Moraes a smrtel ránu sachytil svým vlastním tělem. Téžce jsa raněn, sáesl Col. Moraes k zemi. Nastal hrozný zmatek a vše tlačilo se k tribuně, tak že vojsko bylo nuceno pomoci dohadků lid držeti ve slukně vzdálenosti. Mezi tím co někteří, jakož i předsední Moraes zabývali se raněným důstojníkem a poutáním vraha, padla ze zástupu rána a ministr války Bethencourt střelen do hlavy zkácel se k zemi. Tím dostoupilo rozčilení svého vrchole a prezident rozkáá ka vojsku aby pomocí zbraně shromáždění přinutilo k rozechodu, načež rychle odebral se do paláce spravedlnosti. Raněný bratr jeho doprava jest do paláce, kdežto general Bethencourt za několik okamžiků skončil. Lžza pak obstopila paláce a prezidentu vyhožováno. Tento povolal všechno vojsko do zbraně a prohlásil nad městem stav obléžení. Útok tento a vražda přičítají jsou na účet monarchistů, jež podnětjeckněžstvo. Některé časopisy píší opět, že to byla pomsta poraženého Antonie Conselheira, náčelníka fanatického hnutí, při němž nedávno byl zavražděn Conodos. Voják, který útok onen spáchal na lež se ve vězení. Iměno jeho jest neznámé a tento nic nenlavl. Kdo vypalil osudnou ránu a zastřelil gen. Bethencourta ostává tajemstvím.

Německo v Hayti. Vláda německá vyjednává neprodělné platnost svým požadavkům ve všech zemích. Tak sděluje telegram, že poslana jest válečná loď do přístavu Kiochanského, počevadl vláda nedala Německu zadozvučinění za zavraždění něm. misionáře v Yen-Chen Fu. A nyní dochází zpráva do Washingtonu z Hayti, že válečný křižák "Geilon" vyslán byl do Port au Prince, aby zde zakotvil a žádal o vydání německého poddaného Lenderse, který byl zde neprávem uvězněn. Právě se však, že Lenders jest již dávno v Německu, počevadl vláda obávala se velikých výtržností, neboť domácí lžza hrozila zbrojiti konsulát a Lenderse lynčovat. Knže Šverin několikrát žádal za vydání Lenderse, avšak marně. Vláda Hayti nedávala odpovědi a proto poslán jest tam válečný křižák. Lenders byl obžalován, že zprotivil se policii a byl odsouzen k pokutě \$48.00 a jeden měsíc vězení, vzdor tomu, že rozhodně popíral obžalovu. Při druhém soudě, vzor tomu, že svědkové dosvědčili, že obžalovaný policeistu neděřil, byl Lenders odsouzen k pokutě \$500 a jeden rok vězení. Spor mezi Lendersem a policeistou povstal proto, že policeist zdřáhal se zatknouti jednoho z Lendersových sluhů nebo dělníků pro vyhožování a proti všemu záuku, chopil Lenderse za rameno a vlekl jej násilím do jeho domu. Po skončení druhého soudu, vzal zadržel onu do svých rukou německý vyslanec, žádal za propuštění uvězněného a zaplacení náhrady za nezákonitě věznění v obnosu \$1.000 ve zlatě. Jelikož to bylo vládu odepřeno, sejmul vyslanec národni vlajku a hrozil opustiti město, což mělo za následek velké rozčilení mezi lidem, stak že srotivši se lžza hrozila Lenderse lynčovat, ohrožuje zároveň vyslanectví. Aby se tomu předešlo, byl pry Lenders s vězení propuštěn a ještě též dne, totiž 30. října opustil Port au Prince. Tak praví vláda. Leč Lenders v Německu není, aniž vůbec jest po něm nějaké stopy.

Boj za Kubu. Stav lidu v Havaně jest hrozný nad vše pomyšlený a zpravodaj spousto tisku píše, že péro není v stavu vypsatí hroznou onu bída, jaká zde panuje. "Lid na ulicích zmrtlý hlady a mrtvolý ostáváji nepohřbeny," píše korespondent. "Vozy, mímno obyčejné káry, na nichž vozí se smeti a odpadky, nepostačí odvážeti mrtvolý nešťastníků, hladem na ulicích zahynuvších. Zejména dítky podléhají smrti hromadně. Mrtvolá, ba mnohá pět nebo šest polonáhých, na kost a kůži vyschlých lidských těl nalozeno jest na káru a naházeno do jam, které ani nebyvají zasypány. O pohřbení takových nešťastníků nřko se nestará."

Gen. Blanko hledí všemožným způsobem pomoci venkovačům a zabýjeny jsou již sbírky ve prospěch trpících.

Z provincie Santa Clara došla zpráva o slavném vítězství povstalecké vláde gen. Gomez v Vegas Atlas. Gen. Gomez sledil totiž, že vojsko jeho vyčerpalo úplně zásobu střeliva a že sbor jeho, 1500 mužů čtářej, nemá než tři náboje na muže. Obávaje se, aby v takovém stavu nebyl napaden Španěly, rozdělip sbor na malé, vždy 100 mužů čtářej tlupy, ponechav u sebe 150 vojáků a položil se na velké pláni u Vuelta. Tím přelstil Španěly, kteří neodvážili se naň udeřiti, soudíce, že má tu asi 2000 mužů. Zatím druho sbory plně střelivý blýly mořské, očekávající pomoci ze Spoj. Států. A výprava konečně dne 4. listopadu se dostavila pod včelcovstvím Col. Fernando Mendere, který již osmou výpravu kubánské júnky v New Yorku šťastně vykonil. Ten přivezl střelivo, odčv a potraviny a sbor Gomezův takto zásoben hned druhého dne, opět se shluknuv, spojenými silami obobil se na posice španělské. Nejdříve přepadeni jsou Španělské 5. t.m., když brodili se přes řeku Honda. Byl to pluk Zamor, který pranic netušil a domníval se, že se Gomez nalézá 10 mil ve svém táboře. Leč tu pojednou jsou obklopeni a zahájena na ně, k boji úplně nepřipravené, tak hrubá střelba, že museli bledati spásu se v útek. Vojsko Gomezovo zmocnilo se pak velikých zásob zbraně

střeliva, jakož i potravin. Když byl skončen a bohatá kořist octla se v rukou povstaleč, usmál se starý vůdce a pravil: "To jsme obdrželi vlastně dvě zásoby. Jednu z New Yorku a druhou ze Zámoří."

Druhého dne na to porazil Gomez voj španělský u Vuelta, kde nalé zal se dříve jeho tábor.

Kapitána gen. Blanka dochází nyní zprávy od nových velitelů jednotlivých vojenských sborů. Zprávy ty jsou velmi neúčinné pro štáka, neboť všichni velitelové sděluji, že sledovali vojsko zanechané Weylerem ve stavu hrozně zdevoboaném, mstvy vůbec k nepospání.

Secorro Perez, náčelník povstalecký odsouzený k doživotí v trestanecké kolonii, byl v sobotu propuštěn na svobodu. Monarchisté protestují rozhodně proti omilostnění tohoto revolucionáře.

John Kevel a Chas Peterson, břištětí poddaní, obvinění z účastnění v revoluci, jsou taktéž na svobodu propuštěni.

Nemalý rozruch vyvolalo v Havaně vítězství Gomez, jakož i šťastné přistání filibustérské loď Col. Mendere a dvou výprav loď Dauntless.

Konec Durrantův. Vrah Blanky Lamontové a Minie Williamsové, Wm. H. T. Durrant, měl býti pověšen minul. pátek v San Francisku, leč suprimál soud v Sacramento popravu tuto v posledním téměř okamžiku odložil až na příští únor. Soud Durrantův vleče se již od roku 1895. Jak známo, Durrant který jest katolem, zavraždil zmlněné dvě dívky bestialním způsobem v kostele St. Emmanuel v San Francisku a jiz v prosinci r. 1895 byl k smrti pravozem odsouzen. Následkem tohoto oloření byl Durrant dopraven z vězení pro osouzeno do vězení St. Quentin, kde ostane až do vypršení ustanovené lhůty. Odročení popravě stalo se v 9 hodin v pátek ráno a v 11 hodin měla býti oprava vykonána.

Soud lidu. Čtenáři naši dovedou se pamatovati na kravovou událost nedaleko Vinona, S. D., v posledním únoru se udávaji kdy totiž rudoci kmene Siouxů zavraždili rodinu Rev. Spicere, otec, matka a čtyři dítky, jakož i manželku poštmistra Wadrona a jejího chlapečka. Po bedlivém pátrání byli vrahové nalezeni a sice: polindian Alex Candot a Indiané Pavel Holy Track a Philip Ireland. Candot uznán byl vinným vraždy pravoto stupně, leč povolen byl mu nový soud. Candot, jakož i druhá dva vrazi držáni byli v okr. vězení ve Williamsport a tu min. neděli v noci jsou všichni tři vytazeni ven lidem a beze všech okolků na nejbližším sloup oběšeni. Plán ludočinnků byl velmi chladně a dobře promyšlen a lid přepadl vězení i vrahy, kdy to nejmeně někdo očekával. Město ležá za 40 mil od rány a šerif na koni spěchal k oznámiti telegraficky do Bismarka. Asi 40 jezdeck dostavilo se k vězení a o 2 hodiny ráno a žádal šerifa, aby lid vpuštěn do vnitř. Šerif Kelly, předvídaje, co se bude dít, zdřáhal se přání tomu vyhověti. Leč když mu bylo vysvětleno, že každý odpor jest marný, otevřel dveře. Rudoci vytazeni jsou pak z postelí, dovezeni na 1000 stop vzdálenému sloupu a tu pověšeni. Nejdříve byl pověšen Candot, který byl tázan ještě před smrtí, zda Indian Black Crow měl též účastství při oně v. zle. Odsouzenec přisvědčil. Ostatní dva Indiané nevěděli co se děje, až teprve, když jim vhozen provaz na krk. Po obdoby popravě vykonávající lidového soudu a zasluženého trestu vsedli na své koně a ujeli. — Nyní ale se oznamuje, že nynější soudce vrchního soudu Jižní Dakoty prohlašuje se vší určitostí, že ma po ruce písemné úkazy, že polindian Candot nebyl účastníkem v zavraždění rodiny Rev. Spicera a že ludočinný byl nevině. Zároveň soudce prohlašuje: "Lynčování Candota bylo ohavným zločinem vraždy nevinného člověka, což vrbá na stát šeredně svědlo a pachatelé nesmí býti zadozvučiněni trestu." Othalení toto vyvolalo v celém státě velkou senzací a po lynčování zahájeno pátrání.

Boj s banditů v kostele. Postrach krajiny Nicholas v Záp. Virginii, Millon Hickman, náčelník nebezpečné lupičské bandy postovních a železničních zlodějů a vrahů, zastel ve Muddlety, W. Va. Banda Hickmanova nejen že přepadala a plenila horská městečka, nýbrž vnikla i do měst a přepadala vlaky. Při jedné takové výpravě setkal se Hickman s jistou dívkou, pravou to dezerou virginských hor a náruživě se do ni zamiloval, kterouto lásku dívka opletavala. Zamilovaný pátek umluvil si scházku v malém kostele na min. pátek a celá banda se svým vůdcem se sem dostavila. Leč šerif Roder, který již po několik dní bandu stopoval a každé duň její střežil, obklopil kostel a když bandita po boku své milenky nábožně se modlil, vrazil sem šerif a vyzval se Hickmana a jeho tlupu, aby se vzdali. Hickman vyskočil a svolav

své lidi kol sebe, zvolal: "Duvčejte v Boha, ale nezávazte se a braňte se! Odpovězte winchestrovkami!" V okamžik proměnil byl kostelk v krvavé bojiště. Býl trval téměř dvě hodiny a tu konečně Hickman, zpozorovav, že jest přemožen, chtěl uprchnouti oknem. Leč sotva že proálil tělo ven, za hřměla saiva vystřelil venku stojící celi šerifa a bandita povrtán kulemi, ostal v okně okamžitě mrtve. Jedna kule vnikla mu přímo do srdce. Žal dívky byl srdcovouf. Líbala náruživě ztuhle, němě rty svého milence a musela násilím býti od mrtvolu odtržena. Šerif Roder raněn byl hned na počátku boje, avšak chráněn jsa výstupkem oltáře, předil boj od počátku až do konce. Porcení jeho jest bolestné, nikoliv ale nebezpečné. Celá banda lupičů byla zde zatčena a spoutána. Tři z nich jsou raněni. Tež dvě ženštiny v kostele byly poraněny a sice jedna do krku a druhá do ruky, na níž držela léčko.

* V Red Oak, Ia., odsouzena byla učitelka Anna Hauner pro padělání směnky do kázně.

DIVADLO!

usporádá

Dram. Sbor TYL ve Wilber

na americké posvěcení

ve čtvrtek dne 25. listop.

v Operní sině Paška & Anderle.

VOJNARKA.

DRAMA VE 4 JED. OD ALOISE JIRÁSKA.

OSOBY:

Madlena Vojnarka, selka.....pf. Vašáková.
 Jenk, její synáček..... Klára Janouchova.
 Jakub Vojnar, její švagr.....p. Frank Janouch.
 Antonín Havel, vysloužilý voják.....p. F. J. Sadleir.
 Stará Havlová, jeho matka.....pf. Barb. Šestaková.
 Jan Hruška, zpěvák.....p. Jos. Draský.
 Bětko, děvče u Vojnarů.....sl. Ant. Sadlřikova.
 Martin, poháněk u Vojnarů.....p. Jan H. Brt.
 Drtina, muzikant.....p. Tomáš Pašek.
 Brožik, taktéž muzikant.....p. Vašek.
 Hospodská.....pf. Janouchová.
 Marjánka.....sl. Kat. Paškova.

Začátek v 8 hod. Vstupné jako obyčejně.

Po divadle taneční zábava!

K hojně návštěvě v úctě zve
DRAM. SBOR "TYL".

Drobné zprávy.

* Žlutá zimnice na jihu přestala úplně řádit. V New Orleansu neznamenává se v posledních 14 dnech ani jedno onemocnění.

* Následkem předčasného mrazu a zamrznutí moře Azofského v Rusku, nemůže žádné obilí k vývozu připravené býti z Ruska vyváženo.

* Zasedání kongresu zahájeno dne 3. prosince a sděluje se, že všechny kongresu předléhající záležitosti vyřízeny budou do 1. května příštího roku.

* V posledních čtyřech měsících při lře v míč (football) zabito bylo 8 osob, leče raněno 17, téžce raněno 123 a více méně poraněno 369 osob. — To je přece velmi uslechtlý sport!

* Japonské vyslanectví ve Washingtoně rozhodně popírá, že Nigaraegu postoupila všechny záležitosti obouhldní tamního kanálu Japonsku. Žádná taková smlouva nebva mezi těmito mocnostmi uzavřena.

* Státní odbor ve Washingtoně obdržel zprávu od konsula Deustera v Crefeld v Německu, dle něž tam objeven bělozhoonč plyn, z něhož jediný obyčejný plamen dává svědla více, než 1000 svíček, tak že možno při něm čísti tisk na více jak 100 kroků dálky. Dle udání vynálezce stojí světlo síly 1.500 svíček pouze 4 1/2 ct. na hodinu, kdežto světlo elektrické, síly 400 svíček přijde na 14 ct. za hodinu.

Přicinkní úředníci.

CREPE, L. A. Goodin, assessor; E. D. Fay a H. G. Wellage, smřící soudcové; James Miller, J. W. Grewell, konstáblové.

DORCHESTER, W. H. Pallett, assessor; R. F. Lane, A. N. Mosier, smřící soudcové; Homer Flagg, M. Jones konstáblové.

LINCOLN, J. Rohrer, assessor; Z. Dillon, H. H. Fautner, sm. soud. i. Buckingham, Wm. Thomas, konst. FRIEND, H. P. Schmidt, assessor; O. G. Ellsworth, A. S. McKay, sm. soud.; A. R. Barclay, L. F. Suddith, konstáblové.

TURKEY CREEK, James Petrúšek, assessor; Geo. Havens, W. T. Morse, smřící soudcové; E. Dudgeon, Fr. Martell, konst.; M. Stech, Jos. Waněk, konstábl.

MONROE, James Calkins, assessor; E. A. Owens, J. P. Chipman, sm. soud. Martin Christopher, C. P. Dodson, konstáblové; Fr. Mikš, John Cháb, konstábl.

PLEASANT HILL, Jos. Wright, assessor; Sam Harding, James McTaggart, smřící soudcové; Wm. Evans, John Gregg, konstáblové; V. Nerud, Jos. Kubíček, čestáři.

BIG BLUE, Vine Aksmit, assessor; Frank Znamenáček, Fr. Papik, sm. soud.; Václav Fink, konstábl; Jos. Vávra, C. Marcelino, John Šallingar a Fr. Pomajzl, čestáři.

TURKEY CREEK, A. H. Šmerda, assessor; G. S. Staley, Jerry Wedgwood, smřící soudcové; Geo. Clark, Harry Waimire, konstáblové; Ed. Turner, Jos. Kuhrt, Fr. Hlaváč a Jakub Pivoňka, čestáři.

NORTH FORK, J. G. O'Dea, assessor; Em. Havelka, Henry Rankin, smřící soudcové; E. Brůha, John Weggers, konstáblové; Albert Doček, Em. Brůha, čestáři.

ATLANTA, Henry Suttfin, assessor; Peter Maas, James Palmer, sm. soud.; J. L. Anderson, konstábl.

OLIVE, Aug. Bartels, assessor; Adam Bamer, Adam Bucher, smřící soudcové; Jos. Atkeny, Dr. E. Bothwell, konstáblové.

SOUTH FORK, Ira Magee, assessor; J. F. Blandin, B. F. Brown, sm. soudcové; Wm. Eifftmad, Wm. Schultz, konstáblové.

SWAN CREEK, A. Patchin, assessor; Wm. Gutzmer, J. J. Thompson, smřící soudcové; Wm. Dilz, Wm. Vost, konstáblové.

DEWITT, Ed. Rosdter, assessor; W. H. Cobell, W. H. Stout, smřící soudcové; G. M. Artist, A. W. Carmichael, konstáblové.

Klondyke.

Co pak tam asi stojí cesta? Jak a kdy se tam jede? Co si má vzíti sebou? Kde jsou ty bohaté ložiska? Mnoho li vydělá? Je tam dost práce? Jakou mzdu tam platí? Jak jest drahé žít? Jaké kynou nám vyhlídky kdybysme se tam odvážili? Tyto otázky budou vám úplně zodpovědny, zda dopisete si k dráze Burlingtonské pro tak zvaný "Klondyke Folder," právě nyní dohotovený. Čtá 16 stránek praktických informací až do nynější doby. Dá se uspa Alasky atd. Folder održte zdarma u dráhy Burlingtonské zla zašlete 4c v postovních známkách na

I. FRANCIS
 G. P. A. Omaha, Nebr.

— My ručíme za vše, co prodláme a záruka naše jest dobrá. Zboží naše jest to nejlepší. Zla již kupujete něco ze zlatnického obchodu, kupujte v obchodě první třídy, který ručí za vše. E. H. WEHN.